

Prædiken Søndag d. 18. april 2021.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Apg. 3,12-19 & Salme 4, 1. Joh. 3,1-7 & Lukas 24,36b-48

Tema: Føl på mig og se!

Undskyld udtrykket, men der er vild opstandelse der, hvor vi dumper ned i Lukasevangeliets verdensforandrende historie om Jesus, der opstod fra de døde.

Men påske, var det ikke for et par uger siden? Nej, påske det er nu. Vi er i påsken og den varer frem til Kristi Himmelfart og Pinse. Det betyder, at vi i kirkerne i denne tid beskæftiger os med kernestoffet i vores tro. Det mest betydningsfulde, Jesu opstandelse fra de døde.

Det vil arbejde med i de kommende uger, fordi opstandelsen er grundlaget for al snak om tro. Uden en klar forkyndelse om Jesu opstandelse fra de døde, er vores tro, og alt hvad vi gør med udgangspunkt i vores kirke, ligegyldigt. Det er tom snak.

Hvor er det godt at vi med tro, kan møde og konfrontere opstandelse, for det er svært at forstå med vores forstand.

Det er præcis derfor, at der er vild opstandelse blandt disciplene på påskedagen. For det er der, vi møder dem.

De her menesker har set Jesus dø på et kors. Uden at udpenle lidelserne, så er det ikke en overdrivelse, at påstå, at Jesus blev slået meget ihjel.

Alt det Jesus havde sagt om at han skulle lide, dø og opstå igen blev slået ihjel samme med ham.

Tildigt i morges kom kvinderne tilbage fra graven. De var helt fra den og vrøvlede om, at Jesus er opstået. Nu er to af mændene, som i deres kontekst havde noget mere troværdighed, kommet tilbage. De fortæller at de har gået sammen med Jesus, at de har set ham og genkendt ham. At han har hjulpet dem til at forstå, hvordan hans liv, død og opstandelse hænger sammen med skrifterne. De kunne ovenikøbet mærke, at der sket noget i dem, når de var sammen med Jesus.

Prøv en gang at forestille dig, hvor ivrig du ville være, for at få de andre til at forstå det, hvis det kun var tyve minutter siden, du havde stået ansigt til ansigt med Jesus, og du har fattet, at det er sandt at han faktisk er opstået fra de døde.

Dem, som har stået ansigt til ansigt med Jesus, er det ikke de eneste, som gerne vil, at de øvrige disciple virkelig forstår og tror det. Det vil Jesus også gerne.

Pludselig står han midt i blandt dem. Der er ikke noget med to meters afstand dér. De hører hans stemme: "Fred være med Jer!"

De bliver helt vildt bange. De har endda set Jesus vække Lazarus¹ til live, men dette er alligevel mere end de kan både forstå og tro.

¹ Joh 11,1-38.

Nu sker der noget, som forstærker, tanken om at Jesus virkelig ønsker, at de dog bare måtte forstå og tro på opstandelsen.

På Jesu tid holdt man nærmest ligeså stor afstand til hinanden, som vi tvinges til her under corona-pandemien. Man rørte ikke sådan ved hinanden.

Det var ikke nogen kramme-kultur Jesus levende i.

Men nu kalder Jesus disciplene til sig. "Se på mine hænder og fødder - det er mig. Føl på mig og se;..."

Dette er et brud på alle konventioner og indøvet praksis. Så vigtigt er der for Jesus, at disciplene tør tro det, de ser.

Lukas fortæller os, at de bliver så glade, at de ikke kan tro. Så han hiver trumfen frem og lader dem se ham spise et stykke stegt fisk.

Nu falder de til ro. Lukas fortæller, at Jesus åbnede deres sind, så de kunne forstå sammenhængen mellem skriften, som de kender og opstandelsen fra de døde, som de har bevidnet.

Det gad jeg godt opleve. Jeg har i de sidste 30 år beskæftiget mig med teologi dagligt. Jag ville gerne have været der.

Jesu perspektiv er større end at hans disciple kan forstå og tro. Han ser længere end det. For Jesus forstår, at opstandelsen fra de døde, må kommunikeres, forkyndes om du vil, til menesker. Det skal ikke blot forkyndes til mennsker, der lever i Jerusalem eller samtidigt med

4 af 4

Jesus. Jesu vision er større end det. Det er dér hvor dette også berører vores liv.

For opstandelsen er trumfen, der gør, at der i Jesu navn skal prædikkes omvendelse for alle folk og til alle tider.

Det skal begynde i Jerusalem og der fra brede sig over hele jorden, og disciplene - og dermed vi - skal være vidner om dette i hele verden.

Jeg kan ikke komme i tanke om mere eftertrykkelig streg under Guds uendelige kærlighed til os, end at Jesu var villig til at lide og dø for os.

Jeg kan ikke komme i tanke om noget der er et stærkere vidnesbyrd om Guds kraft, end at Jesu opstår fra de døde.

Ind i mellem kan jeg blive helt svimmel ved tanken, men jeg kender fornemmelsen, som også disciplene havde, da de var sammen med ham, også selvom jeg måske ikke forstår det helt med forstanden. Så er der noget om det, jeg kan fornemme det. Måske en åbning af sindet, givet af Guds ånd. Jeg må tro det.

Jeg tror på opstandelsens mirakel og samtidigt beder Jeg om Guds hjælp til at tro det, og kraft til at vi kan være vidner om det i vores tid og på vores sted.

Amen

Børn & Lys.